

A rezonancia törvénye, más nevein az affinitás, a szink...

Article URL

www.asztrologia.ro/

Author

Dénes Mária

Published: July 16, 2018, 7:27 am

Dénes Albert Ez a második metafizikai, vagyis egyetemes törvény. Vibrációs törvénynek, affinitás törvénynek is szokták nevezni. Az első törvényből kizvetlenül kizvetkezik. Az első törvény az imaginációs törvény volt, amelynek lényege abban áll, hogy mi, földi emberek nem csak teremtett lények vagyunk, hanem a lényekünk kizáppontjában állunk kizpzeletünkkel, imaginációsunkkal teremtünk is. Természetesen nem úgy kell érteni, hogy most nekiállok és teremtek egy fát, vagy valamely más tárgyat, vagy az annyira hirtelt pnt. Teremtői kizpessgünk megnyilvánulásait úgy kell érteni, hogy az összes állapotaink, lehetőségeink, eseménybeli intervallumainknak szummájait, összesgöt mi teremtjük meg, még akkor is, ha ez annyira hihetetlennek tűnik. Kélső és belső valóságkonceptiánk, vagyis a kizt valóság törvénytelen és metafizikátlan elkélt n-táse odáig vezetett, hogy egy kélső objektív valóságunk vlt állapot kiszolgáltatottjaitól kizk meg kizletünk. Pedig, ha egy kicsit is belegondolunk, a hátr kélső és belső kiztt nem is olyan nyilvánvaló. Amikor valami a búrunk alatt van, nem biztos még, hogy kizrág a belső valóság kizrbe tartozik és a világpunk, amely visszánk ké-vélt ránk sem sorolhat kizrágosan a kélső valóság tartományba. Hátr természetesen vannak. Azonban ezek sokkal finomabb egységkapcsolatokban vannak jelen, hiszen, ha léteznek hátr, akkor azok a tartalmak, amelyek egy-egy hátron belül vannak, kapcsolatba kell lépniük a más hátr által "kizbefogott" tartalmakkal. Nincs olyan a létezésben, hogy valami abszolút hátr kizrtan, mint kiznmagában létezük kizrt rendszer létezen.

Törjünk rá most azonban a rezonancia törvényre. Amint mondtam, értam, az imaginációs törvényből ez kizvetlen kizvetkezik. Amit imaginációsunkkal teremtünk, az megjelenik a valóságban. A valóság az első kizr, amelyben megjelenik, hogy mi is volt, helyesebben, mi van az imaginációsunkban. Az előbb letrtkb kizvetkezik, a valóságon kélsüt kizppen úgy kell érteni, mint belsüt. Tehát pszichés, lelki, érzelmi állapotaink kizppen úgy a valóságot jelentik, mint a kizrt kiztt kizrt lezajlt konkrét események. Mindezek mind az imaginációsunkból származnak. Ha rossz, zavaros állapotok vesznek kizrt, ha érzelmeink csaponganak vagy kizppen bntak, mind a személyes imaginációsunk valóságteremtésnek tekinthetük. Tehát, a rezonancia első sorban arra vonatkozik, hogy amilyen kizppel rendelkezünk az imaginációsunkban, olyan valósággal kizpünk rezonanciába, olyan állapotokkal vibrálunk, rezgünk, léteztünk egyélt, ami a kizp szellemi lényegnek megfelel. Nagyon fontos ezt tudni. Mert imaginációsunk megszaktás és nkélt mák kizt és teremt, akiz tudunk erről nappali, ébrenléti, megszokott tudatunkkal, akiz nem. A kélső és belső valóságban állandó kizpáramlás folyik és ami a személyes imaginációsunkban megfog, azt az imaginációs a kizpnek megfelelően

val³s³g³; alak³-tja ³t, realiz³lja.

Minden ember rendelkezik imagin³ci³val. Teh³, minden ember a maga m³dj³n tudatosan vagy tudattalanul teremt. Amit teremt, az a val³s³g. Nyilv³nval³, hogy a tudatos³g, valamint a tudattalans³g k³l³z³mu fokain vagyunk, ³-gy elt³r³mu az a val³s³gn³-v³ is, amelyeken megnyilv³nulunk. A hasonl³, egym³shoz k³z³el ³ll³ vagy ³ppen azonos val³s³gn³-v³k kapcsolatba l³pn³ek egym³ssal, mert nagyj³b³l egyforma rezg³sben vannak. Ezzel magyar³zhat³ az emberk³zti kapcsolatok alakul³sa, a tal³lkoz³sok, az ³j kapcsolatok l³trej³tte stb.

Az ember ³lland³an nincsen ugyanazon a hull³mhosszon, vagyis imagin³ci³s tev³kenys³ge ingadoz³sai miatt v³ltoz³ a val³s³ga is. Biztos, hogy azokban az id³uszakokban, amikor gondjai vannak ³s t³bbet forgat mag³ban a gondjaival kapcsolatos negat³-v k³peket, az ezekhez t³rs³-tott ³rzelmi ³t³l³sekkel egy³tt, ilyenkor t³bbsz³r hall rossz esem³nyekr³ul, vagy tal³lkozik egy³ltal³n nem kedves ismer³useivel, vagy keveredik olyan f³ltre³rt³sekbe, amelyek m³r ³nmagukban ³rtelmetlenek. Ilyenkor tiszt³-tani kell az imagin³ci³t. P³ld³ul, lehet napl³zni, ahol az ember alaposan ki³-rja mag³b³l az ³sszes aggodalmait, f³lelmeit, negat³-v k³pzeteit stb. M³sfel³ul er³us³-teni kell azt a k³pet, amely az illet³mu probl³om³nak, gondnak a megold³s³t, felold³s³t jelenti. El kell k³pzelni a megfelel³mu, legjobb felold³s³t az illet³mu probl³om³nak ³s azt is meg kell pr³b³lni, hogy ³rezz³l³k ³t azokat az ³rz³eket, amelyek a sikeres felold³ssal egy³tt j³rnak. Vagyis, r³viden, neh³z helyzeteinkben ne hagyjuk, hogy az imagin³ci³ban elhatalmasodjanak a romb³k³pek, hanem tudatosan arra fel³ ir³ny³-tsuk a m³k³d³s³ot, amely a legjobb, leg³rtelmesebb felold³st foglalja mag³ban.

Maga a rezonancia t³rv³nye m³g sokkal m³gikusabb, mint maga a m³gia t³rv³nye, de legal³bb is sokkal ink³bb soksz³en var³zslatos. A mir³kulum. Mint teremt³uk t³kr³z³ud³nk abban a val³s³gban, amit mi teremtett³nk. Hi³ba mondja a mag³t realist³nak mond³ ³ll³sfoglal³s³ ember, hogy teremt³s ide vagy oda, de van egy fajta stabil val³s³g, amit mint sz³munkra adott val³s³got kell tudom³sul vegy³nk. Igaza van. Nincs ami³rt k³l³n f³radozzon ennek az igazs³gnak a hangs³lyoz³s³n, mert ezt mindenki nagyon j³ tudja. A probl³oma ³s egyben a k³rd³s nem is itt tev³dik fel. A k³rd³s ³s probl³oma ott tev³dik fel, hogy ezt a sz³munkra adott val³s³got, alapval³s³got hogyan l³tjuk, hogyan fogjuk fel ³s mit kezd³nk vele, de m³g ink³bb mit kezd³nk magunkkal ebben a val³s³gban? Egy l³nyegesebb val³s³g k³rd³se ³s probl³om³ja mer³l fel benn³nk. Mert nagyon j³ l³tjuk, hogy itt vagyunk egy fajta, viszonylagosan stabilnak t³nm³ val³s³gban ³s az is felt³nhet esetleg, hogy ez a val³s³g egyik oldala ³ppen olyan makacs, mint amilyen ill³kony a m³sik oldala.

Az teh³, hogy egy metafizik³val vagy szellemi megismer³ssel foglalkoz³ ember nem ismeri el a f³ldi, konkr³ot val³s³got, arr³l sz³ sincs. Elismeri, de nem ³ll meg itt, mert nem lehet itt meg ³llni. Vagyis meg lehet ³llni, de olyan k³vetkezm³nyekkel, amelyek a megragadt, lefulladt, ki³gett val³s³gl³t³s k³vetkezm³nyei. A f³ldi, ³ssz³bben felfoghat³ val³s³gk³pet fel kell fogni, el kell ismerni, mint olyant, tudom³sul kell venni, de nem lehet itt meg³llni, itt letapadni, mert ez az emberi l³ny legegységesebb k³pess³g³r³ul val³ lemond³st, a megismer³sr³ul val³ lemond³st jelenten³. ³gy is fogalmazhatunk, hogy aki itt leragad, teh³ a tov³bbi megismer³sr³ul lemond, az emberi mivolt³r³l mond le. A t³rt³net folyam³n t³megezen ³s halmozottan fordult el³mu az ilyesmi, s hogy az egyetemes megismer³s k³pess³g³r³ul lemondott embereknek milyen val³s³got siker³l³t megteremteni, gondolom, arr³l nem kell k³l³n³sebben besz³molni. Mindenki tudattalanj³ban ott van a mai napig is, az a sok s³t³ot, ³rtelmetlen szenved³s, amit ³nmagunknak ³s m³soknak okoztunk. Azt hiszem, hogy B³hm³ot id³zi Hamvas B³la, amikor ³-rja, hogy az ember tudatlans³g³b³l, szellemtelens³g³b³l annyi szenved³s keletkezett, hogy ha a f³k ³-r³toll³, a tengerek tint³v³ ³s az ³g pap³-rr³ v³ltozna, akkor sem lehetne le³-rni ezt a sok szenved³st.

Ma, amikor az imagináció fontosságát kezdik belátni, de sajnos metafizikai látnyegöt annál kevésbé, az értelmetlen szenvedésekkel teli valóságunk egy egészen új korszakba lépünk. Persze, ez nem kártevő, az nem determináció, szerényen kikerülhetetlen, az egyes ember tudatosságát félve, hogy mivel rezonál, vagyis, hogy milyen valóságot formál meg magában az maga kártevő. Az imagináció fontosságára rájártak az és ma már minden hatni akaró ember, vagy intézmény vagy érdekcsoport ezt veszi alapul. Arra is rájártak, hogy kártevőnek a szuggesztív az, amely az imagináció leginkább lázba hozza, aktiválja. Gondolom, nem kell példának felhoznom azt a reklámközpont és reklámszervegés reklámszervegés példáját, amelyek, mint imaginatív-szuggesztív impulzusok ársztanak el bennünket árszi intenzitással és mennyiséggel. Nem vagyok egyáltalán biztos ebben, de feltételezem, hogy az embereknek már kezdett kialakulni egy bizonyos imagináció és védekezésük rendszere, amely legalább részben kiszűri a szuggesztív tapintatlan betolakodásokat az életbe. Lehet, tőlem optimista vagyok. Remélem, mégsem. Azonban itt nem a remény, vagy az optimizmus, ami a mörvadás, hanem a leginkább megtisztított metafizikai tudás és tudatosság, vagyis hogy képesek tudjuk-e tenni magunkat arra, hogy lássuk a valóság leglényegi alapjait és a szűzfélgéseit. A valóságvarázsolásnak csak egy példáját említettem a reklámok kapcsán. Nem szabad elfelejteni, hogy a hatalmi apparátus ugyancsak imagináció és manipulatív módszereket használ fel, amelynek célja az emberek minél inkább lytalanabb módon való irányítása, irányítás. Lehet, hogy tőlem e gondolatok, mintha egy földi zörsi mániában szenvedő elmebeteg tőbbszörösen megtervezett elméleti ábrázolásnak, aki szociopátiás és képzeteket kivetíti egyes hatalomgyakorlók intézményekre. Az biztos, hogy nem is tanácsos ilyen gondolatok mellett tőlságosan sokat elidőzni, mert az ilyen gondolatoknak, képeknek, képzeteknek, s a hozzájárulás harag- és félelem érzésnek ugyancsak teremtetni ereje, valóságformáló hatása van! Elég, ha az ember egyszer megvilágítja a jelenségeket, aztán folytatja a személynél életét, végzi a feladatait legjobb tudása és lelkiismerete szerint.

Metafizikailag elrendelt szabály, hogy amikor az ember nehéz helyzetekbe kerül, akkor abból induljon ki, hogy az egész helyzetet ő maga okozta, ő maga teremtette meg. Ez a jelenlegi, nehéz körülményekkel terhelt valóság az ő imaginációjának tőkre, amelyet lát az őtől egyben. Persze, ebben a magára valóllásban semmiféle átvétel, bűntudat, álmarcangolás, mártírtoklás nem szabad, hogy legyen, mert nem ez a lényeg. A lényeg az, hogy ebben a felvállalásban, miszerint úgy tekintem a nehéz, nem kárvánatos helyzetemet, hogy akarva-akaratlanul azt én magam teremtettem meg, lehetőségek nyálik arra, hogy a mályebb, lényegesebb ásszfélgéseket, a megoldási kulcsot vagy kulcsokat meglássam. Meglehet, hogy a nehéz helyzetem kialakulásában má sok is részt vettek, de amíg én rájuk hártom a felelősséget, amíg őket hibáztatom, rájuk haragszom, addig a lényeglátás szempontjából vak maradok. Csak akkor nyálik meg a lényeg látása, ha az egész helyzet úgy fogom fel, mint valóságot, állapotot, amelyet én teremtettem. Ezen az őton feltárlnak az imaginációmba megtapadt képek, képzetek, gondolatok, amelyek az illető helyzetet elidőzik és ezeknek a feltárisa és feloldása oldja meg igazán a helyzetet, teljesen és maradandóan. Amíg felvétel megoldásokkal próbálkozom, példátul úgy, hogy a nehéz helyzetét má sokat teszek felelőssé, addig nem nyer feloldást az illető probléma. Mert, lehet, hogy a helyzettől való megmenekülés megkénynebbült fellégsével álok odább, miközben má sok nyakba sikerült varnom a felelősséget, de azokat a zavaros tartalmakat, amelyek az illető helyzettel oki viszonyban állottak, tovább viszem magamban és, ahogy szokták mondani, csak idővel félggványe, hogy ez a zavar, nehéz és, probléma mikor jelenik meg ismét az életemben.

A rezonancia árványnek asztrológiai, alkímiai megfelelői, a Hold, illetve a szőlőci, vagyis az őds mávelete. Az asztrológiai megfelelőben áorthet a Hold idetartósa, hiszen ez az őds valóságát kár, vagyis a teremtetni képes, legkényzelebbi megjelenése,

amit látnunk és átélünk. Olyan modell ez, mint ahogy a Nap fényét visszatéríti a Hold. Az alkímia szócikkje így tartozik ide, hogy az egyetemes oldószer, vagyis ami a feloldandó tartalmakat fel tudja oldani, az nem más, mint a helyes világítás szelleme, vagyis az igazságnak, a metafizikai létnek az a szelleme, amely átjárja, átvilágítja, így a szellemben szelídül, oldja mindazt, amit oldani kell.

Összegezve az eddigieket, mindaz, amit imaginációval, mint teremtő lények teremtünk, nem áll meg önmagában, hanem megnyílnak a lények belső világunk formájában, állapotaink minőségében, kapcsolatainkban stb. Ez a rezonancia. A második egyetemes törvény, amely az elsővel kiegészül, a harmadik törvény az analógia törvénye, amit a megfelelő törvénynek, vagy még a kompenzáció törvényének is neveznek. Az egyetemes törvények egymással kiegészülnek és egymással öröklődnek, mivel egy egységes egészet képeznek, amelyek csak az archaikus szellemtudományok bármelyike, az asztrológia, a színház, a kabbala stb. Fontos az, hogy kiegészítően vizsgáljunk ezen a megismerési úton és egy egységes egészet kiegészítően kapjunk, amelyet önmagunkba integrálhatunk.